

Lacrima

Cârdei V. Mariana

A licărit o lumină,
s-a aprins o stea,
a bătut o inimă
ș-a înviat în suflet
dragostea mea.

Un nor a umbrit luminița,
o strângere de inimă
a schimbat sensul vieții
- cum ai putut ca să dispari?

Pe frunze s-a oprit vântul
și-a alungat melodia dulce a dragostei;
boabe de cristal au înghețat pe gene
imortalizând suferința.

A apărut o luminiță,
apoi... o rază de soare.
Căldura a învăluit inima
și gheața de cristal
s-a transformat în rouă.

Genele umede se pleacă
sub greutatea privirilor tale.
Un surâs răsfodă amintirile,
roua are scipiri de diamant.

Soarele privirilor tale
soarbe lacrimile
și genele ușurate de povara lor,
descoperă zâmbetul privirilor.

O nouă speranță,
o adiere lină,
un nimb de lumină...